

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Klavír

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**GYMNÁZIUM A HUDEBNÍ ŠKOLA HLAVNÍHO MĚSTA
PRAHY – FENOMÉN ČESKÉHO HUDEBNÍHO ŠKOLSTVÍ**

Kristýna Donovalová

Vedoucí práce: prof. Ivan Klánský

Oponent práce: doc. Boris Krajný

Datum obhajoby: 7. 6. 2019

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2019

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Art of Music

Piano

BACHELOR'S THESIS

**PRAGUE SECONDARY SCHOOL OF MUSIC AND MUSIC
SCHOOL OF THE CAPITAL CITY PRAGUE – UNIQUE
INSTITUTION OF CZECH MUSIC EDUCATION**

Kristýna Donovalová

Thesis Supervisor: prof. Ivan Klánský

Thesis Opponent: doc. Boris Krajný

Date of thesis defense: 7. 6. 2019

Academic title granted: BcA.

Prague, 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou/magisterskou/disertační práci na téma

GYMNÁZIUM A HUDEBNÍ ŠKOLA HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY – FENOMÉN ČESKÉHO
HUDEBNÍHO ŠKOLSTVÍ

vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne .....

.....

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy, tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá institucí Gymnázium a Hudební škola hl. m. Prahy, jakožto fenoménem českého hudebního školství. Kromě historických souvislostí a ideového konceptu školy se snaží přiblížit její specifčnost. Popisuje fungování jak obou původních institucí, tak i školy, která v roce 2012 vznikla jejich spojením. Práce si klade za cíl mimo jiné blíže nastínit studium na instituci z pohledu absolventa. Je doplněna vzpomínkami bývalých studentů, vlastním pohledem autorky na školu a fotografiemi ilustrující školní prostředí. Měla by čtenáři podat komplexní přehled o dané problematice.

Klíčová slova: Gymnázium, Hudební škola, vzdělávání, instituce, studenti, pedagogové

Abstract

The topic of this bachelor's thesis is the institution of Secondary School of Music and Music school of the capital city Prague – a unique phenomenon in Czech music education. It looks into the historical context of the school and its central driving idea and tries to explain its uniqueness. One of the goals of this thesis is to paint a better picture of this institution using the unique point of view of its graduate. It includes memories from former students, the personal opinions of the author and photos, to emphasize the school's atmosphere. The thesis should provide a comprehensive view of its topic.

Key words: Secondary school, Music school, education, institution, students, teachers

Chtěla bych poděkovat vedoucímu bakalářské práce panu profesoru Ivanu Klánskému za cenné rady a připomínky. Mé velké díky patří také Mgr. Petru Mašlaňovi, Mgr. Věře Jenisové a Jarmile Sedmíkové za poskytnutý čas a trpělivé zodpovídání mých dotazů. Bez nich by práce vznikala velmi složitě.

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří se kdy podíleli nebo podílejí na fungování GMHS a díky kterým je škola taková, jaká je.

Obsah

Seznam příloh	9
Seznam použitých zkratk	10
Úvod	11
1. Hudební škola	13
1.1. Založení Hudební školy hl. m. Prahy a její fungování do roku 1992	13
1.2. Škola po roce 1992	14
1.3. Ředitelé Hudební školy hl. m. Prahy od založení dodnes	15
2. Gymnázium	17
2.1. Vznik hudebních tříd Gymnázia Jana Nerudy	17
2.2. Spojení Hudební školy hl. m. Prahy a hudebních tříd GJN	18
2.3. Struktura vedení GMHS	19
3. Studium na GMHS	20
3.1. Studium na Gymnáziu	20
3.1.1. Vybavení budovy na Komenského náměstí	22
3.1.2. Hudební společnost Zdeny Janžurové	24
3.2. Studium na Hudební škole	25
3.3. Koncerty studentů GMHS	26
3.4. Soutěže pořádané GMHS	27
3.5. Soubory působící na GMHS	29
4. Úspěšní absolventi	31
5. GMHS z pohledu absolventa – vlastní krátké zamyšlení nad oběma institucemi	34
Závěr	36
6. Seznam použité literatury a pramenů	37
6.1. Literární zdroje	37
6.2. Internetové zdroje	37
6.3. Prameny	38
7. Přílohy	39

Seznam příloh

- Příloha č. 1 – Historický obrázek budovy na Komenského náměstí
- Příloha č. 2 – Vchod do budovy před rekonstrukcí
- Příloha č. 3 – Budova školy
- Příloha č. 4 – Koncertní sál GMHS
- Příloha č. 5 – Komorní sál GMHS
- Příloha č. 6 – Školní nádvoří
- Příloha č. 7 – Předávání maturitních vysvědčení ředitelem školy, 2015
- Příloha č. 8 – Leták s informacemi o přijímacích zkouškách do Hudební školy hl. m. Prahy
- Příloha č. 9 – Roční přehled školních akcí a koncertů 2018/2019, září–leden
- Příloha č. 10 – Roční přehled školních akcí a koncertů 2018/2019, únor–červen

Seznam použitých zkratek

AMU	Akademie múzických umění v Praze
AZUŠ	Asociace základních uměleckých škol
ČF	Česká filharmonie
ČR	Česká republika
ČVUT	České vysoké učení technické
FOK	Film – Opera – Koncert
GJN	Gymnázium Jana Nerudy
GMHS	Gymnázium a Hudební škola hl. m. Prahy
HAMU	Hudební fakulta Akademie múzických umění
PHV	Přípravná hudební výchova
PKF	Pražská komorní filharmonie
SPD	Studium pro dospělé
SRPG	Sdružení rodičů a přátel Gymnázia a Hudební školy hl. m. Prahy
SŠ	Střední škola
UK	Univerzita Karlova
VOŠ	Vyšší odborná škola
VŠ	Vysoká škola
ZUŠ	Základní umělecká škola

Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si chtěla vybrat něco, co mi bude blízké a o čem bych se zároveň chtěla dozvědět více, ale přesto by to svým obsahem nepřekročilo požadovaný rozsah práce. Nápad psát o mé střední škole se mi v hlavě rodil už dlouho, ale nakonec to byl můj pan profesor Ivan Klánský, kterého něco podobného napadlo nezávisle na mně a díky kterému jsem se pro toto téma definitivně rozhodla. Nejedná se o první práci pojednávající o této instituci. Já se ale pokusím na školu podívat z trochu jiného pohledu a zároveň předešlé práce aktualizovat, protože za léta mých studií se na škole (respektive školách) odehrály velké změny.

Mým cílem je ukázat specifičnost studia nejen na Gymnáziu a jeho hudebních třídách, ale i na samotné hudební škole, která má za sebou neuvěřitelné množství úspěchů a dá se říct, že je dodnes nejvyhledávanější základní hudební školou v Praze. V čem tedy tkví její úspěch? Kdo jsou ty významné osobnosti, které školu vedly na jejím počátku? To jsou otázky, které jsem si kladla, když jsem začala o práci přemýšlet. Zároveň to jsou otázky, na které jsem v té době ani neznala odpovědi a chtěla se je dozvědět. Mým cílem není srovnávat studium na hudebním gymnáziu se studiem na konzervatoři a tím pádem ani hodnotit, který typ studia je pro mladé hudebníky lepší. Chtěla bych spíše budoucí čtenáře seznámit s bohatou a zajímavou historií obou škol i s významnými osobnostmi s jejich historií spojenými.

Za podtitul své práce jsem zvolila ‚fenomén českého hudebního školství‘, protože jistým fenoménem obě instituce jsou. Jedná se rozhodně o školy u nás něčím jedinečné a originální. Pokusím se obě školy definovat jak jejich bohatou historií a podmínkami pro studium, tak i významnými a úspěšnými absolventy. Zároveň se pokusím zamyslet nad deseti lety mého studia v budově na Komenského náměstí (jak na Hudební škole, tak na Gymnáziu) trochu jinak než doposud a svými postřehy a vzpomínkami práci snad obohatit.

Letos je to již čtrnáct let, co je můj život nějak spojený s Gymnáziem a Hudební školou hl. m. Prahy. Nejdříve to byly dva roky na Hudební škole, poté osm let studia v hudebních třídách Gymnázia a nyní už čtvrtým rokem působím ve funkci korepetitorky na Hudební škole. Troufnu si tedy tvrdit, že školu celkem dobře znám. Zním její pedagogy, vedení, zázemí a hlavně její atmosféru, která je tak specifická a lidem zvenku těžko popsatelná.

Kvalita studia, individuální přístup nejen hudebních pedagogů a rodinná, ale zároveň motivující atmosféra, je to, co dělá školu tak speciální.

Zkusím tedy čtenářům tuto jedinečnou školu alespoň trochu přiblížit a snad tím i vysvětlit, proč se pro mě za ta léta stala skutečně srdcovou záležitostí.

1. Hudební škola

1.1. Založení Hudební školy hlavního města Prahy a její fungování do roku 1992

Hudební škola hlavního města Prahy vznikla v roce 1950 pod názvem Vzorová hudební škola. Jejím zřizovatelem byl Národní výbor hlavního města Prahy a ministerstvo školství. Škola se usídlila ve Voršilské ulici č. 5 v Praze 1 na Novém Městě a jejím úkolem bylo již od počátku vytvářet učební osnovy pro základní umělecké školství a v praxi tyto osnovy ověřovat. Prvním ředitelem se stal Julius Bureš, kterému bylo umožněno získat pro nově vzniklou instituci ty nejzkušenější hudební pedagogy z celé Prahy. A tak během několika let byly vytvořeny osnovy jak na základě nejnovějších zahraničních pedagogických výzkumů, tak z vlastních zkušeností kvalitních pedagogů.

Na základě kvalitních osnov, výborných pedagogů a nadaných žáků získala škola velice brzy velké renomé po celé republice. Její studenti se již od počátku prosazovali v soutěžích pro mladé hudebníky.

Již Hudební škola ve Voršilské se stala jakýmsi fenoménem mezi základními uměleckými školami v Praze. Celý učitelský sbor dokázal vytvořit silnou a inspirující atmosféru přítomností velkých učitelských jmen, ale i obrovským zájmem všech učitelů o hudební rozvoj žáků. Obětavá práce i přes víkendy či diskuze o pedagogických problémech a jejich možných řešeních do pozdních večerních hodin byly samozřejmostí. Snahou celého učitelského sboru byla co nejpřímější cesta žáků k nejhlubšímu pochopení hudby.

Julius Bureš vedl Hudební školu celých patnáct let až do svého odchodu do důchodu. Po něm nastoupila jeho zástupkyně Dr. Eva Müllerová, kterou po dvou letech nahradil v čele školy Vladislav Dlask. Ten se snažil navzdory nivelizačním tlakům¹ zachovat původní poslání školy.

Ředitel Dlask zajistil před svým odchodem „ředitelský tandem“² dvou významných osobností učitelského sboru Hudební školy. Následnému řediteli, Josefu Mickovi, totiž radil jeho iniciativní zástupce Jiří Smutný, který působí na Gymnáziu a Hudební škole dodnes. Společně převedli školu přes poslední léta

---

¹ Škola byla roku 1960 přejmenována z původní Vzorové hudební školy na řadovou Lidovou školu umění.

² VYCHYTIL, Jan. *Hudební škola hlavního města Prahy. 50 let od založení školy*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy, 2001, s. 4

totality až do roku 1992, kdy se funkce zřizovatele školy po letech znovu ujalo město Praha.

Úroveň školy především určuje práce všech pedagogů. A škola ve Voršilské měla na učitele od počátku obrovské štěstí. Její věhlas se totiž neopíral o dvě či tři jména, jak to často bývalo u jiných hudebních škol, ale počty vynikajících pedagogů působících na škole často převyšovaly desítku. Celá řada pedagogů publikovala hudebně pedagogické nebo instruktivní práce, z nichž se mnohé běžně používají dodnes.

Velké množství učitelů dokázalo své žáky dovést k pravidelným úspěchům ve vrcholných soutěžích pro mladé hudebníky. Dovolím si uvést alespoň pár jmen těch nejúspěšnějších pedagogů rané historie školy. Z klavírního oddělení jsou to například Alena Fišerová, Zdena Janžurová, Eliška Kleinová, Marie Trousilová, Jaroslava Uxová, Libuše Drtinová či Jarmila Večtomová. Mezi významné pedagogy hry na housle patřili Dr. Jan Čermák, Eduard Tureček, Jan Faust nebo Zdeněk Vyoral.

Během svého téměř sedmdesátiletého působení škola vyprodukovala bezkonkurenční množství žáků, kteří pokračovali k dalšímu studiu s hudebně profesním zaměřením, ale i velký počet nevšedně vospělých hudebních amatérů, kteří se hudbě věnují dodnes, ačkoli si nakonec zvolili jiný životní směr.

1.2. Škola po roce 1992

Restituční zákon, který vstoupil v platnost roku 1990, navrátil voršilský klášter původnímu majiteli, a tak zkomplikoval existenci hudební školy, která si musela začít hledat nové prostory. Vyhlídka vzdálenější budoucnosti v té době nejprestižnější školy se zdála být najednou nejistá. Koncem roku 1991 získali aktivnější členové pedagogického sboru podporu náměstkyně primátora hl. m. Prahy pro návrh zahrnout Hudební školu ve Voršilské mezi školy zřizované přímo Prahou. Následující rok se tak skutečně stalo. Škola byla přejmenována na Hudební školu hl. m. Prahy a byl vypsán konkurz na nového ředitele. Tím se stal pedagogickým sborem delegovaný kandidát, violoncellista Jan Vychytil. Ten ihned zahájil jednání s městem o novém sídle školy.

V roce 1993 získala Hudební škola objekt v Dušní ulici, ale následující rok neuspěl návrh o rekonstrukci. Až o dva roky později konečně získala budovu

základní školy na Komenského náměstí 9 v Praze 3 ve stavu hrubé rekonstrukce, a to jako jeden ze 40 žadatelů. Dne 1. září 1996 se Hudební škola mohla přestěhovat do zrekonstruované staré části budovy a o rok později byla rekonstrukce kompletně dokončena včetně přístavku. Hudební škola konečně mohla začít fungovat „pod jednou střechou“ a počet jejích žáků začal stoupat z počtu 430-450 žáků na současných přibližně 750.

1.3. Ředitelé Hudební školy hl. m. Prahy od založení dodnes

Julius Bureš – 1950–1965

Za ředitele Julia Bureše škola intenzivně spolupracovala s hudebním nakladatelstvím Supraphon. Navázala kontakt se Svazem skladatelů v činnosti tvůrčí, editorské i lektorské, což studentům umožnilo lépe interpretovat vydávaná díla na koncertních pódii. Udržovala si úzké kontakty s nejlepšími školami v celém Československu. Od roku 1957 se výuka postupně rozšířila o hru na všechny nástroje, sborový zpěv, orchestrální hru, tanec a o literárně dramatický obor. Nedostatek tříd se řešil v provizoriích na základních školách.

Dr. Eva Müllerová – 1965–1967

Během dvou let, kdy byla Eva Müllerová ředitelkou, se na Hudební škole rozvíjely do té doby opomíjené předměty, jako byla improvizace, hra z listu, čtyřruční hra na klavír a základy kompozice. Větší pozornost se věnovala také hře komorní, souborové a orchestrální. Škola úzce spolupracovala s Výzkumným ústavem pedagogickým.

Vladislav Dlask – 1968-1983

Ředitel Vladislav Dlask dokázal zachovat vynikající úroveň práce a kulturní prostředí pro žáky i učitele i za složitého období normalizace. Učitelský sbor byl kromě zkušených pedagogů doplňován o nová výrazná jména.

Josef Macek – 1983-1992

Roku 1989 se škola stala celostátním centrem při zakládání Občanského fóra pedagogů. Byly založeny umělecké rady ZUŠ, na jejichž práci se učitelé školy po léta podílejí.

Jan Vychytil – 1992-2004

Zřizovatelem školy se stal v roce 1992 Magistrát hl. m. Prahy a škola byla přejmenována na Hudební školu hl. m. Prahy. V téže době byl klášter sv. Voršily navrácen původnímu majiteli, a tak škola musela začít hledat nové prostory. Našla je nakonec na Komenského náměstí, kam se přestěhovala spolu s hudebními třídami Gymnázia Jana Nerudy.

Filip Magram – 2004-?

Filip Magram byl jmenován ředitelem Hudební školy po úmrtí Jana Vychytila v roce 2004. Škola se za jeho působení stala členem Asociace základních uměleckých škol (AZUŠ). Začala pořádat několik interpretačních soutěží, které si za léta fungování získaly věhlas v celé republice (Písňová soutěž Bohuslava Martinů, kytarová soutěž PRAGuitarra Clássica, Violoncellová soutěž Jana Vychytila, Mladí klavíristé na klavíru Steinway) a již několik let spolupracuje s pražskými orchestry (ČF, FOK, PKF) na vzdělávacích koncertech. Kromě účasti v mnoha národních projektech škola díky spolupráci se svými zahraničními hudebními partnery rozšiřuje své aktivity i za hranice ČR.

2. Gymnázium

2.1. Vznik hudebních tříd Gymnázia Jana Nerudy

Myšlenka zřízení gymnaziálních tříd s hudebním zaměřením se zrodila již dávno předtím, než byl společný projekt Gymnázia Jana Nerudy a Hudební školy hl. m. Prahy skutečně realizován. Bývalý ředitel školy Vladislav Dlask totiž uchovával dopis z roku 1968 od pedagoga Akademie múzických umění, profesora K. P. Sádla, ve kterém pan profesor uvažuje nad možností založení hudebního gymnázia („*snad je teď konečně reálná možnost pro založení hudebního gymnázia v Praze³*“).

Na popud ředitele Hudební školy hl. m. Prahy Jana Vychytila se realizace tohoto projektu chopil ředitel Gymnázia Jana Nerudy RNDr. František Kopecký spolu s panem profesorem Vladimírem Tichým, který byl tehdy ve funkci proděkana Hudební fakulty Akademie múzických umění. Díky podpoře společného zřizovatele Gymnázia Jana Nerudy a Hudební školy hl. m. Prahy mohl v roce 1994 vzniknout projekt čtyřletého gymnaziálního studia s hudebním zaměřením, který se o dva roky později rozšířil na osmiletý.

Gymnázium Jana Nerudy garantovalo nově vzniklé škole jistou prestiž a úroveň všeobecně vzdělávací výuky. Hudební škola hl. m. Prahy zajišťovala kvalitu výuky hudební.

První studenti, kteří nastoupili do hudebních tříd GJN v roce 1994 to neměli jednoduché. Zatímco na všeobecné předměty ještě zatím docházeli do budovy GJN v Hellichově ulici, hudebně-teoretické předměty a individuální výuku hlavních oborů měli v několika pracovištích Hudební školy hl. m. Prahy (ve Voršilské, Dušní a Melantrichově ulici).

Od školního roku 1996/1997 už se studium přesunulo na Komenského náměstí a díky výjimce ze zákona o přijímacích zkouškách se mohlo otevřít celkem sedm tříd (dvě primy, sekunda, tercie, dvě kvarty a sexta). V té době se teprve dokončovala stavba přístavku (tedy budovy B) a vyučovalo se pouze v původní již zrekonstruované budově (budova A). Jídelna v nové budově byla otevřena až na začátku druhého pololetí.

---

³ VYCHYTIL, Jan. *Hudební škola hlavního města Prahy. 50 let od založení školy*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy, 2001, s. 8

S každým dalším rokem ročníků přibývalo a počet tříd gymnázia brzy vystoupal na současných šestnáct. Roku 2000 byla kapacita již zcela naplněna. První maturanti, kteří prošli celým osmiletým studiem, absolvovali ve školním roce 2003/2004.

2.2. Spojení hudební školy hl. m. Prahy a hudebních tříd GJN

Hudební třídy GJN poklidně fungovaly ve spolupráci s Hudební školou hl. m. Prahy několik let. Situace se začala komplikovat v roce 2010 po odchodu RNDr. Františka Kopeckého z pozice ředitele GJN. Jeho nástupcem se stal RNDr. Juraj Liška, který do té doby vykonával funkci zástupce ředitele. Od té chvíle byla budoucnost hudebních tříd GJN byla nejistá.

Pro RNDr. Juraje Lišku byly z ekonomického hlediska hudební třídy pouze velkým výdajem a starostí o další budovu. Navíc bral hudební větev jako samostatnou jednotku se separovaným pedagogickým sborem. On sám na Komenského náměstí žádný úvazek neměl a s myšlenkou hudebního studia ho tak kromě osobního nepojil ani žádný profesní zájem. Přišel tedy s konečným rozhodnutím, a to s postupným uzavřením hudební větve GJN.

Tato možnost byla nepřijatelná, jak pro zaměstnance a studenty hudebních tříd gymnázia, tak i pro Hudební školu hl. m. Prahy, která sdílela s hudební větví jednu budovu. Začalo se tedy hledat jiné východisko. Po neúspěšném návrhu založení zcela nového gymnázia, se řešením stalo nakonec rozšíření Hudební školy hl. m. Prahy o středoškolské gymnaziální vzdělání.

Do čela nově vzniklé instituce se postavil tehdejší ředitel Hudební školy MgA. Filip Magram, který školu velmi úspěšně převedl přes tuto „transformaci“ a zůstal v jejím čele dodnes.

K 1. lednu 2012 se škola oficiálně stala Gymnáziem a Hudební školou hl. m. Prahy⁴. Název to byl pro mnohé zpočátku matoucí, ale gymnaziální studium se zachovalo v podobě, ve které ho studenti a zaměstnanci znali. Vnitřní chod školy zůstal nezměněn. Pod jednou střechou a v rámci jedné instituce tedy nyní probíhá dvojí vzdělávání, a to gymnaziální a základní umělecké.

---

⁴ Celý oficiální název je Gymnázium a Hudební škola hl. m. Prahy, základní umělecká škola.

Od 1. září 2012 se nový oficiální název začal používat a studenti ve školním roce 2012/2013 vstoupili vlastně do nově vzniklé školy. Touto změnou škola jistě ztratila určité renomé, které jí dávalo prestižní Gymnázium Jana Nerudy. Toho se možná někteří rodiče, studenti či zaměstnanci obávali. Ale díky schopnému vedení brzy zjistili, že obavy nejsou na místě a že je škola schopná fungovat samostatně.

Toto spojení gymnaziálních tříd a hudební školy proběhlo za mých studií na gymnáziu. Do sexty jsem nastoupila do nově vzniklého gymnázia a mohu jen potvrdit, že pro nás studenty vše proběhlo naprosto hladce. Prakticky jsme si ani ničeho nevšimli, snad jen kromě změny loga školy. Když se na to dívám takto zpětně a znám více detailů o celé situaci, přijde mi až neuvěřitelné, co vedení školy za tak krátkou dobu dokázalo a jak přirozeně se celá transformace uskutečnila.

2.3. Struktura vedení GMHS

Jak již bylo v předcházejících kapitolách vícekrát zmíněno, ředitelem GMHS⁵ je již od roku jeho vzniku, tedy roku 2012, MgA. Filip Magram. Pro školu (hlavně při jejím osamostatnění a poté) toho udělal mnoho a je velmi respektovaný jak studenty, tak kolegy. Pan ředitel spolupracuje se čtyřmi zástupci, kteří mají na starosti rozdílné úlohy.

Dvěma zástupci pro gymnaziální studium jsou Mgr. Petr Mašlaň a Mgr. Věra Jenisová. Violoncellista a varhaník Petr Mašlaň se věnuje převážně humanitním předmětům a profesorka matematiky a chemie Věra Jenisová přírodovědným. V praxi jsou jejich role pochopitelně velmi provázané.

Další zástupkyní ředitele GMHS je Anna Fišerová, která díky své pečlivosti a organizačnímu talentu udržuje školu v chodu po organizační stránce.

Čtvrtým zástupcem ředitele je Mgr. Jakub Waldmann, který má na starosti uměleckou část obou institucí. Stará se mimo jiné o školní orchestry a podílí se na organizaci koncertní sezóny GMHS.

---

⁵ Školou běžně používané zkratky jsou GMHS i GMHŠ.

3. Studium na GMHS

Kapitolu o studiu na GMHS bych nemohla uvést lépe než slovy samotného pana ředitele Filipa Magrama. „...představuji Vám školu – studium, které se dá přirovnat k rozkvetlému stromu. Na silném kmeni, který se těší gymnaziálnímu i hudebnímu vzdělání, je naroubováno mnoho rozmanitých hudebních oborů. Ty již řadu let přinášejí skvělé, svěží ovoce. Spojením gymnázia a hudební školy se otevírá pro nejmladší talentované umělce barevný svět hudby. Zvolí dráhu vzdělaného umělce, nebo vzdělance, pro kterého je hudba a umění neodmyslitelnou součástí života?...⁶“

3.1. Studium na Gymnáziu

Koncepce gymnaziálního studia s hudebním zaměřením pro žáky z 5. ročníku základní školy vychází přirozeně převážně z dosavadních zkušeností s hudebními třídami Gymnázia Jana Nerudy. Studium je určené pro velmi talentované uchazeče, kteří navíc bez problémů zvládají nároky základních škol. Pro uchazeče o gymnaziální studium není podmínkou být žákem stejnojmenné hudební školy. O studium se tedy mohou ucházet talentovaní žáci z jakékoliv ZUŠ. Posláním hudebního gymnázia je poskytnout všeobecné gymnaziální vzdělání budoucím profesionálním hudebníkům, a naopak hlubší hudební vzdělání studentům, kteří se rozhodnou pro jiné než hudební obory.

V prvním stupni studia (od primy do kvarty) probíhá výuka paralelně ve dvou třídách obvykle po patnácti až osmnácti studentech. Relativně nízký počet studentů ve třídách je velkou výhodou studia a zajišťuje individuálnější přístup ke studentům od všech pedagogů. Školní vzdělávací program je pro obě třídy v prvním stupni studia stejný.

V druhém stupni studia (od kvinty do oktávy) jsou studenti rozděleni na základě zkoušky z hlavního oboru, která probíhá na konci kvarty, do hudební a všeobecné třídy.

V *hudebních třídách* se důraz klade na předměty hudební (Dějiny hudby, Harmonie, Kontrapunkt, Hudební formy, Hudební teorie, Seminář hudební teorie, Rozbor skladeb a tříhodinová týdenní dotace individuálního vyučování hlavního

---

⁶ Kolektiv autorů. *Gymnázium a hudební škola hlavního města Prahy*. Výroční publikace 1994-2014. Praha: Gymnázium a hudební škola hl. m. Prahy, 2014, s. 1

oboru), kterých mají studenti podstatně více než ve všeobecných třídách. Nicméně všeobecné předměty jsou vyučovány samozřejmě také (dotace vyučovaných hodin některých předmětů je pouze v nejvyšších ročnících oproti všeobecným třídám upravena). Ve speciálních hudebních třídách bývá studentů maximálně patnáct. Při maturitní zkoušce musí kromě společné části složit zkoušku z alespoň jednoho hudebně-teoretického předmětu a z hlavního hudebního oboru v rámci profilové části maturity.

Ve *všeobecných třídách*, kde bývá zpravidla osmnáct studentů, probíhá výuka bez úpravy dotace hodin všeobecně vzdělávacích předmětů. Studenti si v rámci profilové části maturitní zkoušky nemusí zvolit ani zkoušku z hlavního hudebního oboru či z hudebně-teoretických předmětů. Učební plán je rozšířen o dvě individuální vyučovací hodiny týdně hlavního hudebního oboru a o předměty Hudební teorie, Seminář hudební teorie a Dějiny hudby.

Ač se zdá, že rozhodnutí, zda se snažit dostat do speciálních hudebních tříd či setrvat ve všeobecných, je velmi důležité a prakticky studentovi již určuje směr, kterým by se měl v budoucnu dále ubírat, není tomu tak. Ačkoli z vlastní zkušenosti vím, že atmosféra v obou třídách je rozdílná a studenti v hudebních třídách bývají již velice soustředění na své hlavní obory, najde se i tak mnoho jedinců, kteří jdou z hudebních tříd s velikými úspěchy studovat nehudební obory a naopak. Mnoho studentů se i přes časově náročnější všeobecné studium ve všeobecných třídách dokáže věnovat svému hudebnímu oboru naplno a v posledním ročníku se rozhodnout jít cestou profesionálního hudebníka. Podobných případů na škole skutečně není málo a jen to dokazuje kvalitu a všestrannost studia.

Rozvrh hlavně v druhém stupni studia bývá velice náročný pro obě třídy. Logisticky je složité dát dohromady rozvrhy pro šestnáct tříd tak, aby si studenti mohli zároveň bez problémů domluvit individuální hodiny hlavních oborů se svými pedagogy, kteří často učí jak na gymnáziu, tak na hudební škole. Bylo tedy rozhodnuto, že každému ročníku budou věnovány dvě dopoledne pro individuální hodiny (aby pedagogové obou institucí stíhali odučit jak studenty gymnázií v ranních hodinách, tak žáky hudební školy odpoledne). V tyto dny začíná všeobecná výuka až odpoledne a trvá tedy pak zpravidla až do večerních hodin. Ostatní dny začíná výuka běžně v osm hodin ráno, a tak se celkem pravidelně stává, že mají studenti na cvičení, přípravu na všeobecné předměty a regeneraci kolem třinácti hodin.

Studenti si tedy musí umět chytře rozvrhnout čas, aby studium zvládali, ale obvykle si na to téměř všichni dříve či později zvyknou. Koneckonců schopnost umět si rozvrhnout čas je něco, co se všem absolventům v budoucnu velice hodí a jsou za to ve výsledku vděční.

Škola si za relativně krátkou dobu dokázala získat pověst jedné z nejúspěšnějších škol s uměleckým zaměřením v ČR především díky vynikajícím výsledkům studentů v národních i mezinárodních soutěžích, velkému množství absolventů mezi profesionálními hudebníky a velkým počtem úspěšně přijatých studentů na mimohudební obory na VŠ (ČVUT, UK aj.). To vše dokazuje vysokou úroveň nejen hudební výuky.

3.1.1. Vybavení budovy na Komenského náměstí

Budova na Komenského náměstí nabízí studentům skutečně nadstandardní prostředí. Původní křídlo školy bylo postaveno již koncem devatenáctého století. Už v té době sloužilo jako škola, což dokazuje busta J. A. Komenského nad hlavním vchodem. Když se v sedmdesátých letech rozhodlo, že se celý Žižkov přestaví, stavaři našli zázemí právě v této budově. Všude kolem vyrostly panelové domy a když roku 1989 padlo rozhodnutí, že k zemi půjde i budova školy, přišla naštěstí sametová revoluce, díky které se budova vyhnula demolici. Přestože nebyla zbourána, tak několik let chátrala, ale po čase byla zachráněna správou hlavního města, když byla vybrána jako ideální místo pro Hudební školu hl. m. Prahy.

K původní budově (dnes budova A), která byla v devadesátých letech kompletně zrekonstruována, bylo o pár let později přistaveno nové křídlo (budova B). Obě budovy jsou propojené a díky tomu vzniklo prostorné nádvoří uprostřed školy, kde mohou žáci o přestávkách studovat nebo se jen nadýchat čerstvého vzduchu. Školní nádvoří (ve škole se běžně používá označení atrium) je plné zeleně a míst k posezení, a kromě studentů ho vítají například i rodiče žáků Hudební školy, kteří čekají na své ratolesti.

Ve školním roce 2017/2018 byla navíc dokončena oprava celého Komenského náměstí a díky tomu teď prostranství před školou, které dlouho sloužilo jako parkoviště, působí daleko lépe. Z náměstí se rázem stal příjemný parčík s mnoha lavičkami, spoustou zeleně a fontánou. Rodiče se nyní o své děti před školou nemusí bát, protože se jedná pouze o pěší zónu.

V budově na Komenského náměstí jsou dva koncertní sály – sál koncertní a sál komorní (který byl přistaven později v nejvyšším patře budovy A). V obou sálech stojí malé varhany (v komorním sále se jedná o zdařilou kopii barokních varhan, v koncertním sále jsou od roku 2016 nově vyrobené varhany v barokním stylu) a koncertní křídla značky Steinway & Sons typu D. Kromě toho má škola i orchestrální zkušebnu, která se dá v případě potřeby využít jako třetí koncertní sál.

Škola má vlastní jídelnu, na kterou je napojený malý bufet, což je další velmi oblíbené místo k setkávání jak studentů a rodičů, tak i pedagogů. Kromě tělocvičny a posilovny se může budova také pochlubit pověstným plaveckým bazénem a několika stoly na stolní tenis, který se s oblibou hraje na chodbách. Vedle pravidelných hodin tělesné výchovy studentů gymnázia, je vyhrazeno denně několik hodin i na volné plavání pro studenty a zaměstnance školy.

Budova měla původně sloužit jako sportovní škola a škola pro handicapované děti. Proto jsou všude široké chodby a v celém objektu je zajištěn bezbariérový přístup.

V budovách A i B na Komenského náměstí je přes padesát individuálních hudebních tříd a k tomu šestnáct, které slouží jako domovské třídy jednotlivým třídám na gymnáziu. I všeobecné třídy jsou vybaveny pianiny. Kromě toho má škola několik specializovaných učeben jako například učebnu fyziky, biologie, chemie, informatiky, zeměpisu nebo jazykovou učebnu. Ve škole samozřejmě nemůže chybět ani hudební knihovna.

Studenti mají možnost si od školy zapůjčit po dobu studia hudební nástroje. Po vyučování jim jsou všechny individuální hudební třídy k dispozici ke cvičení ve všední dny do deseti hodin večer a o víkendu do osmi.

Vybavení školy samozřejmě není všechno, ale v krásných a příjemných prostorách se rozhodně lépe pracuje. Myslím, že jak studenti, tak zaměstnanci se shodnou, že v budově na Komenského náměstí panuje velice pozitivní atmosféra, která studenty i pedagogy motivuje a neustále jim dodává energii do další práce. A vzhledem k tomu, kolik času ve škole všichni tráví, je velmi důležité, aby se tam cítili příjemně. Obzvláště pro studenty gymnázia je totiž škola po osm let opravdu takovým druhým domovem.

3.1.2. Hudební společnost Zdeny Janžurové

*Hudební společnost Zdeny Janžurové*⁷ vznikla v roce 1991 jako občanské sdružení pod názvem Voršilská hudební společnost (později také Hudební společnost ve Voršilské). Zakladatelkou a první předsedkyní byla právě paní profesorka Zdena Janžurová. Společnost současně sloužila jako sdružení rodičů a přátel Hudební školy hl. m. Prahy. Po smrti paní profesorky v roce 1997 byla společnost přejmenována na Hudební společnost Zdeny Janžurové se sídlem na Komenského náměstí. Jejím předsedou se stal pan profesor Jiří Smutný.

Roku 2001 byla společnost rozšířena i na hudební třídy GJN, protože mezi studenty podporovanými společností bylo čím dál tím více studentů právě z hudebních tříd gymnázia.

Dnes společnost nese jméno *Sdružení rodičů a přátel GMHS (SRPG)*, ale stále jde o stejnou organizaci. Každý rodič žáka nebo studenta GMHS, který zaplatí roční členský příspěvek, se stává automaticky členem společnosti. Může se tak zúčastnit valné hromady SRPG. Peněžní fond SRPG je kromě ročních členských příspěvků tvořen sponzorskými dary a nadačními příspěvky a granty. Sdružení přispívá jednotlivcům na soutěže nebo mistrovské kurzy u nás i v zahraničí, financuje koncerty studentů (Sál Martinů, Kostel sv. Šimona a Judy, Rudolfinum), finančně podporuje zahraniční poznávací zájezdy, zájezdy a soustředění orchestru a financuje pomůcky k všeobecným předmětům.

---

⁷ **Zdena Janžurová** byla významná česká klavírní pedagožka, která je s historií Hudební školy hl. m. Prahy velmi úzce spojena. Narodila se 11. 12. 1926 v Košicích. Po studiu na gymnáziu ve Valašském Meziříčí vystudovala hru na klavír na Státní konzervatoři hudby v Praze (prof. Háša, prof. Grünfeldová) a poté čtyři semestry pedagogiky a psychologie na Pedagogické fakultě UK. Paní profesorka byla nesmírně aktivní pedagožkou, která svým žákům zcela věnovala svůj volný čas a neúnavně se snažila rozvíjet a podporovat mladé klavírní talenty. V roce 1960 začala učit na Vzorové hudební škole ve Voršilské ulici, které zůstala věrná i po jejím přejmenování a přestěhování na Žižkov. Působila na škole i v počátcích hudebních tříd GJN. Vedla vyučovatelskou praxi studentů konzervatoře a zároveň přednášela na mnoha metodických seminářích. Roku 1986 založila a vedla Klavírní kurzy pro děti s rodiči a učiteli v Písku. Souběžně se svou pedagogickou činností se věnovala i činnosti publikační. Se svými kolegy spolupracovala na několika významných publikacích, které tvoří základ dětské klavírní pedagogiky u nás. Spolupracovala například na publikaci *Dítě u klavíru* (Supraphon Praha, NDR, 1979) a na skriptech *Základy improvizace klavírního doprovodu*. Na publikaci *S písničkou u klavíru* (Supraphon, 1974) pracovala s paní profesorkou Zdenkou Průšovou. S paní profesorkou Miladou Borovou (ve spolupráci se skladatelem Lubošem Slukou a malířem Josefem Palečkem) vytvořily Klavírní školičku pro děti předškolního a raně školního věku (Panton, 1976), za niž všichni autoři dokonce obdrželi cenu ministerstva kultury. Na Školičku navázala čtyřdílná *Nová klavírní škola*. Tyto publikace jsou dodnes jedny z nejvyužívanějších mezi českými klavírními pedagogy.

3.2. Studium na Hudební škole hl. m. Prahy

Hudební škola hl. m. Prahy je základní umělecká škola zaměřená výhradně na studium hudby. Chybí tedy jiné umělecké obory jako například výtvarný, literárně-dramatický nebo taneční. Škola se však od počátku své existence věnovala převážně studiu hudby a tato tradice zůstala zachována dodnes. Do nabídky nástrojů, na které se mohou malí i starší žáci přihlásit, patří ze strunných nástrojů housle, viola, violoncello, kontrabas, harfa a kytara a z klávesových klavír, cembalo a varhany. Z dechových nástrojů si žáci mohou vybrat mezi hobojem, zobcovou a příčnou flétnou, klarinetem, fagotem, saxofonem, trubkou, lesním rohem, trombonem a tubou. Na Hudební škole je možné studovat také bicí nástroje a sólový zpěv.

Mimo individuální obory se mohou žáci přihlásit i na skupinově vyučované obory jako je přípravná hudební výchova, hudebně pohybová výchova, všeobecná hudební nauka, sborový zpěv, orchestrální hra nebo komorní hra.

Pro nejmladší žáky ve věku pěti až šesti let (v případě mimořádného talentu i pro žáky mladší) je určena přípravná hudební výchova (PHV), kde se děti hravou formou – tancem, poslechem hudby a zpěvem – poprvé dozvídají více o světě hudby a jednotlivých nástrojích. Ke hře na nástroj škola přijímá žáky ve věku šest až sedm let (na dechové nástroje i žáky starší).

Individuální výuka (tedy hra na hudební nástroj či sólový zpěv) je doplněna hudební naukou, kde se žáci seznamují s hudební teorií (rytmus, čtení a psaní not, práce s melodií apod.).

Přijímací zkoušky probíhají zpravidla jeden den v roce, a to pro všechny obory. Přijímací komise posoudí talent dítěte (nebo žáka či studenta) a v kladném případě doporučí řediteli školy uchazeče ke přijetí. Přehled přijatých uchazečů škola zveřejňuje nejpozději 30 dnů ode dne přijímacího řízení na svých webových stránkách.

Kromě možnosti studia pro děti škola nabízí i studium pro dospělé (SPD), a to jak pro studenty, kteří zároveň studují v denní formě SŠ, konzervatoř či VOŠ, tak i pro studenty VŠ a pracující.

Škola má v dnešní době okolo 750 žáků a zájem o studium je každý rok veliký.

3.3. Koncerty studentů GMHS

Studenti GMHS mají oproti jiným hudebním školám i konzervatořím neuvěřitelné možnosti koncertování. Dalo by se říct, že velké množství koncertů je jakýmsi charakteristickým znakem školy.

V koncertním sále školy probíhají koncerty studentů GMHS od pondělí do čtvrtka, vždy od šesti hodin večer. V pondělí mají možnost si zahrát studenti smyčcového oddělení, v úterý studenti pěveckého a dechového (jedno oddělení je vždy v komorním sále, tedy probíhají dokonce dva koncerty najednou), ve středu smíšený koncert všech oddělení a ve čtvrtek jsou tradičně koncerty klavírního oddělení. Každý student Gymnázia je povinen hrát na koncertě alespoň jednou za pololetí, ale většinou všichni hrají samozřejmě víckrát. Navzdory velkému počtu koncertů se málokdy stane, že by byl koncert zrušen pro malý počet účinkujících. Studenti jsou si vědomi toho, jak skvělé pro ně je, si před důležitými koncerty a soutěžemi skladby obehřát ve škole před publikem.

Kromě koncertů v prostorách GMHS škola pořádá několikrát za rok koncerty v Sále Martinů v Lichtenštejnském paláci, nejčastěji pro čerstvé držitele ocenění ze soutěží. V krásných prostorách si mají šanci zahrát jak ti nejmenší šikovní hudebníci z Hudební školy, tak téměř vyzrálí muzikanti z vyšších tříd Gymnázia. Každý koncert bývá věnován jinému oddělení a na konci roku je jeden smíšený.

Hraním na těchto koncertech získávají mladí hudebníci obrovské zkušenosti, což si ani neuvědomují. Vzpomínám si, že mi koncertování v Sále Martinů v době mých studií na GMHS přišlo jako samozřejmost. Po skončení Gymnázia jsem si uvědomila, že to zase tak běžné přeci jenom není.

Skutečnou třešničkou na dortu koncertní sezóny GMHS bývají koncerty zaštiťovány jménem světoznámého houslisty Josefa Suka, který se po dlouhá léta koncertů i sám účastnil. Roku 1993 se na pódiu Dvořákovy síně Rudolfiny začaly každoročně pořádat koncerty cyklu s názvem „Josef Suk uvádí mladé talenty“. Vítězové konkurzu, studenti tehdy hudebních tříd gymnázia i Hudební školy, si mohli zahrát s orchestrem (v letech 1993-1994 to byl Sukův komorní orchestr, později Pražská komorní filharmonie a Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK) a někteří z nich dokonce dvojkoncerty se samotným Josefem Sukem. Ten se těšil ze spolupráce s nadanými studenty, jak je patrné z jeho příspěvku z roku 2006 do výroční publikace hudebních tříd GJN.

„Když jsem začal před deseti lety spolupracovat s touto uměleckou školou, netušil jsem, jakou radost a potěšení mi přinesou každoroční společné slavnostní koncerty v Rudolfinu. Vážím si nesmírně práce pedagogů a obdivuhodné píle studentů...⁸“.

Koncepce těchto koncertů naštěstí zůstala zachována i po smrti tohoto houslisty světového formátu. Cyklus byl pouze přejmenován na „Mladé talenty Josefu Sukovi“, a tak houslového velikána připomíná dodnes.

Kromě koncertů v Rudolfinu jsou jménem Josefa Suka zaštiťovány i každoroční koncerty na zámku Štiřín s názvem „Sukův hudební Štiřín.“ Mimořádné koncerty probíhají i ve Smetanově síni Obecního domu či v Kosteletě sv. Šimona a Judy.

Měla jsem to štěstí si na těchto koncertech zahrát a byl to pro mě vždy ohromný umělecký zážitek, který mě inspiroval do dalších let. S odstupem času vidím, jak velké koncertní zkušenosti jsem díky množství koncertů pořádaných GMHS získala. Stát na jednom pódiu s mistrem Josefem Sukem byl zážitek sám o sobě.

Škola dává svým studentům neuvěřitelnou možnost uměleckého růstu a motivace do další práce. Zároveň tyto akce školu jako celek sbližují a potkávají se na nich jak studenti, kteří jdou podpořit své kamarády, tak profesori hudebních i všeobecných předmětů.

3.4. Soutěže pořádané GMHS

Škola pořádá či spolupořádá hned několik interpretačních soutěží pro mladé hudebníky.

Jednou z nich je *Písňová soutěž Bohuslava Martinů*, jejíž první ročník proběhl již v roce 2003. GMHS ji pořádá za podpory Sdružení rodičů a přátel školy. Soutěž probíhá každoročně většinou na podzim v koncertním i komorním sále školy. Je určena pro žáky ZUŠ i soukromých hudebních škol, studenty konzervatoří a gymnázií s hudebním zaměřením ve věku od 10 do 20 let. Jejím cílem je podpořit zájem o písňovou tvorbu Bohuslava Martinů a jiných českých i světových autorů.

---

⁸ Kolektiv autorů. *Gymnázium Jana Nerudy, hudební třídy. Hudební škola hl. m. Prahy. Výroční publikace 1996-2006.* Praha: Hudební škola hl. m. Prahy a hudební třídy GJN za podpory Hudební společnosti Zdeny Janžurové, 2006, s. 4

Soutěžící jsou zařazeni do 8 kategorií podle věku a typu hudební školy, kterou navštěvují.

Violoncellová soutěž Jana Vychytila se uskutečnila letos v lednu již potřinácté. Jméno má po violoncellistovi a řediteli Hudební školy hl. m. Prahy Janu Vychytilovi. Jejimi pořadateli jsou Pražský hudební institut a GMHS. Soutěž je určena pro mladé violoncellisty z hudebních škol i konzervatorií od 10 do 18 let. Účastníci soutěží v 8 kategoriích.

Soutěž je mezinárodní a porota bývá nejméně pětičlenná, jejím předsedou je profesor Michal Kaňka. Kromě klasických cen porota uděluje i Cenu za nejlepší interpretaci skladby B. Martinů (Nadace Bohuslava Martinů), Cenu pro absolutního vítěze, Cenu pro nejúspěšnějšího českého violoncellistu soutěže a Cenu České hudební společnosti – Spolku přátel krásných umění.

Již 10. ročník *Kytarové soutěže PRAGuitarra Clássica* pořádá tento rok Via Musica ad beatum z.s. a Tanja Classic s.r.o. ve spolupráci s Gymnáziem a Hudební školou hlavního města Prahy. Kytarová soutěž PRAGuitarra Clássica je určena pro kytaristy do osmnácti let, kteří jsou rozděleni do pěti věkových kategorií. Soutěž zajišťuje pan profesor Štěpán Rak, který je zároveň čestným předsedou. Porotě předsedá MgA. Petr Saidl a ředitelkou soutěže je Taťána Klánská. Pro účinkující je připravena řada speciálních cen, například za nejlepší provedení skladeb několika vybraných autorů (F. Sora, F. Carulliho, J. K. Mertze a dalších) nebo cena poroty. Soutěžící mohou vyhrát kytaru z dílny Richarda Hruše, profesionální realizaci nahrávky či pobyt na mistrovských kurzech Open Quitar.

Soutěž *Mladí pianisté hrají na klavír Steinway & Sons* pořádá každoročně GMHS na půdě školy od roku 2012. Je to soutěž určená pro ty nejmenší klavíristy do 11 let z Prahy a Středočeského kraje, kteří mají možnost si zahrát na koncertním křídle značky Steinway & Sons v koncertním sále školy. Malí klavíristé soutěží v pěti kategoriích. Soutěžní program je volný s doporučením zařazení alespoň jedné skladby z období baroka nebo klasicismu.

Patronem soutěže je již tradičně pan profesor Ivan Klánský. Ten zároveň vede i seminář, kterého se aktivně účastní porotou vybraní nejtalentovanější účastníci. Předsedou poroty je pan profesor František Malý a ředitelkou MgA. Hana

Dvořáková. Soutěž i následný seminář probíhají v rámci *Klavírního festivalu Zdeny Janžurové*.⁹

Mezinárodní *Houslová soutěž PhDr. Josefa Micky* letos proběhla již po sedmé. Jejimi pořadateli jsou stejně jako u Kytarové soutěže PRAGuitarra Clássica Via Musica ad beatum z.s. a Tanja Classic s.r.o. ve spolupráci s GMHS. Do soutěže se mohou přihlásit mladí houslisté do šestnácti let, kteří opět soutěží v pěti kategoriích. Předsedou poroty je Václav Hudeček. Kromě základních cen se soutěží o téměř dvě desítky speciálních ocenění. Ti nejúspěšnější soutěžící mohou získat například mistrovský smyčec, studiovou nahrávku pro Český rozhlas, pobyt na Akademii Václava Hudečka v Luhačovicích, voucher na nákup hudebního příslušenství, cenu předsedy poroty pro nejúspěšnějšího českého účastníka v podobě vystoupení v rámci festivalu Svátky hudby Václava Hudečka a mnoho dalších finančních ocenění.

3.5. Soubory působící na GMHS

Piccoli Archi di Praga je smyčcový soubor složený z těch nejmenších hudebníků. Pod skvělým vedením profesorky Evy Bublové se spolu žáci postupně učí zodpovědnosti při kolektivní hře. První společná vystoupení bývají pro mnohé z nich nezapomenutelné okamžiky a zkušenosti.

I další smyčcový soubor, *Giovani Archi di Praga*, vede již mnoho let s velkým úspěchem profesorka Eva Bublová. Pro mnohé žáky Hudební školy je možnost hrát v tomto souboru vrcholem studia. Soubor se pravidelně účastní soutěží a vystupuje na koncertech pořádaných nejen GMHS.

Dechový soubor *Collegium instrumentalis* má za sebou mnoho úspěchů na soutěžních i koncertních pódii. Je veden zkušeným profesorem hoboje Pavlem Tylšarem. Obvykle působí ve složení dechového oktetu (dva fagoty, dva hoboje, dva klarinety, dva lesní rohy) a jeho členy jsou převážně studenti Gymnázia.

---

⁹ **klavírní festival Zdeny Janžurové** probíhá každoročně od roku 1998 za podpory Hudební společnosti Zdeny Janžurové (dne Sdružení rodičů a přátel GMHS). Festival byl založen na popud pana ředitele Jana Vychytila. Původně se jednalo pouze o koncerty malých klavíristů, semináře a přednášky, protože paní profesorka Janžurová nebyla velkou zastávkyní soutěží. Později začaly v rámci festivalu probíhat i koncerty komorního oddělení, na kterých účinkují převážně studenti gymnázia (Koncertní maraton komorní hudby a klavírní spolupráce) a soutěž pro nejmenší klavíristy. V roce 2019 je novinkou i koncert úspěšných účastníků minulých ročníků soutěže.

BigbandPlus je jazzovým souborem GMHS, který vznikl ve školním roce 2008/2009. Je to soubor, ve kterém se studenti seznamují i s jiným než klasickým hudebním žánrem a nabírají tak zcela nové zkušenosti. Ve vedení tělesa jsou od počátku Michal Reiser s Romanem Fojtíčkem. Kromě interpretace jazzu a swingu se soubor věnuje i moderním kompozicím. Studenti se v souboru učí improvizaci a někteří si mohou s kolegy zahrát i své vlastní kompozice. Soubor také často hraje na školních maturitních plesech.

Pěvecký sbor Zvoneček byl na Hudební škole hl. m. Prahy založen roku 1996. Původní malý sbor se za dobu své existence rozrostl a stalo se z něj sborové studio s více než 250 členy od 4 do 26 let. Studio je rozděleno na čtyři samostatné sbory, dva přípravné sbory (Zvonítka a Zvonečky), koncertní sbor (Zvonky) a dívčí komorní sbor *Abbellimento*, který je složen z nejstarších a nejzkušenějších členek koncertního sboru. Repertoár všech sborů je stylově velmi pestrý, od lidových písní po duchovní skladby s doprovodem varhan či soudobé skladby převážně českých autorů. Velká část členů koncertního sboru kromě sborového zpěvu studuje na Hudební škole i hru na nástroj.

Ačkoli jsem jako klavíristka neměla za své studium na Gymnáziu příležitost blíže se seznámit s chodem většiny souborů, již rok po maturitě jsem nastoupila na Hudební školu jako korepetitorka právě sborového studia *Zvoneček*. Už od počátku jsem byla překvapená vysokou úrovní všech sborů. Obzvláště komorní sbor *Abbellimento* se dá dokonce srovnávat s profesionálními tělesy. Není proto s podivem, že sbory každoročně sbírají ta nejvyšší ocenění na mezinárodních soutěžích v Evropě, USA i Japonsku, a to hned v několika kategoriích (od dětských souborů po komorní). Každoročně všechny sbory zpívají ve Dvořákově síni Rudolfiny na společném vánočním koncertě. Činnost sborového studia je tak rozsáhlá, že bylo nutné založit samostatné občanské sdružení. Všechny sbory vede s neutuchající energií paní sbormistryně Jarmila Novenková.

Symfonický orchestr GMHS je složen z nejlepších studentů hudebních tříd Gymnázia. Většina jeho členů jsou studenti, kteří se chtějí hudbě v budoucnu věnovat profesionálně. Orchestr pravidelně zkouší a je veden panem profesorem Ladislavem Ciglerem. Repertoár orchestru je velmi pestrý. Vedle světové orchestrální tvorby se snaží uvádět například i zapomenuté české skladatele. Studentský orchestr se pravidelně účastní mezinárodních hudebních festivalů, například mezinárodního festivalu v Dubaji.

4. Úspěšní absolventi

O úrovni školy vždy vypovídají úspěchy jejích absolventů. Proto jsem se rozhodla na závěr své práce přidat pár slov o těch nejúspěšnějších v hudebním oboru, ke kterému mám samozřejmě nejbližší. Kdybych měla psát skutečně o všech úspěšných absolventech, vydalo by to na další bakalářskou práci, proto jsem byla nucena se rozhodnout jen pro pár jmen.

Mezi absolventy Hudební školy (tehdy ještě ve Voršilské ulici) patří například varhanice a cembalistka *Eva Bublová ml.*, která v roce 1999 zvítězila v soutěži Pražské jaro v oboru varhany a je laureátkou mnoha dalších mezinárodních soutěží. Od roku 2004 je varhanicí v kostele Nejsvětějšího Salvátora v pražském Klementinu.

„Do Voršilské jsem vstoupila ve svých 5 letech jako do pohádkového světa. Široké schodiště, silné zdi a klenuté stropy jako na zámku, takřka rodinné prostředí, kde se všichni znali, moudrá a laskavá „víla“ – paní profesorka Janžurová a před její třídou zamčený klášterní průchod, odkud se někdy ozýval tajemný zvuk varhan – mého budoucího osudového nástroje.¹⁰“

Dalším úspěšným absolventem je klavírista *Miroslav Sekera*. Na Voršilské studoval klavír u Zdeny Janžurové. Až do svého přijetí na Pražskou konzervatoř se věnoval kromě klavíru i hře na housle. Na konzervatoři studoval už pouze klavír ve třídě paní profesorky Evy Boguniové. Po celou dobu studií též navštěvoval třídu profesora Martina Ballýho. Ve studiích pokračoval na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze u docenta Miroslava Langera. Je laureátem například Mezinárodní soutěže F. Chopina v Mariánských lázních nebo Mezinárodní soutěže J. Brahmsa v Rakousku. V současné době je vyhledávaným sólistou a komorním hráčem.

„Hudební škola ve Voršilské ulici byla pro mne druhým domovem na téměř dvanáct let. Vzpomínky mám spojené především s prof. Zdenou Janžurovou a prof. Martinem Ballým, kteří mi věnovali neskutečnou péči a kterým nepřestanu být vděčný.¹¹“

---

¹⁰ BUBLOVÁ, Eva a kolektiv. *60. výročí Hudební školy hl. m. Prahy*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy, 2011, s. 8

¹¹ BUBLOVÁ, Eva a kolektiv. *60. výročí Hudební školy hl. m. Prahy*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy, 2011, s. 8

Klavírista *Jan Bartoš* studoval jak na Hudební škole, tak v hudebních třídách GJN v jejich počátcích. Je laureátem mnoha soutěží (Concertino Praga, Mieczyslaw Munz, Zaslavsky-Koch, Peter S. Reed v New Yorku, Rotary Musikförderpreis v Německu aj.). V České republice studoval u profesorů Martina Ballýho a Miroslava Langera. Na pražské HAMU byl studentem pana profesora Ivana Moravce. Je držitelem Professional Studies Diploma z Manhattan School of Music v New Yorku a doktorátu Akademie múzických umění v Praze.

Úspěšným violoncellistou, který je absolventem hudebních tříd GJN je *Václav Petr*. Po studiích u Mirka Škampy na GJN, pokračoval na pražské HAMU nejdříve u Daniela Veise a poté u Michala Kaňky. Stal se laureátem mnoha soutěží (Concertino Praga, D. Popper/Maďarsko, A. Janigro/Chorvatsko, F. Dotzauer/Německo aj.). V roce 2018 získal druhou cenu na mezinárodní soutěži Pražské jaro. V současné době je koncertním mistrem violoncellové sekce České filharmonie.

Do ročníku prvních maturantů hudebních tříd GJN, kteří prošli celým osmiletým cyklem gymnázia, patřil i violoncellista *Tomáš Jamník*. Jeho úspěšnou kariéru odstartovalo vítězství na mezinárodní soutěži Pražské jaro v roce 2006, díky kterému koncertoval s významnými orchestry po celém světě. Tomáš Jamník začal hrát na violoncello pod vedením Mirko Škampy a Martina Škampy, na pražské HAMU studoval u prof. Josefa Chuchro. Ve svých studiích pokračoval v Berlíně, kde působil i v Karajanově Akademii Berlínské filharmonie. Kromě sólového hraní se intenzivně věnuje komorní hře (například je členem Dvořákova tria). Je uměleckým vedoucím Akademie komorní hudby a uměleckým ředitelem nově vzniklé Ševčíkovy akademie. Kromě toho v roce 2016 spustil projekt Vážný zájem na podporu domácích koncertů.

„Mé první vzpomínky na hudební gymnázium jsou z doby, kdy ještě gymnázium neexistovalo. Byl jsem žákem jazykové školy a jednoho dne mi rodiče řekli, že bych mohl jít na nově založené hudební gymnázium. Bylo to v devadesátých letech, tedy v době, kdy se ještě bujaře snilo a já jsem snil také – o nové škole, nových spolužácích a spolužačkách, o nových možnostech. Realita pak předčila má očekávání. Vynikající pedagogové, vybavenost školy a vůbec celková energie měly jistě velký podíl na tom, že během studií na gymnáziu jsem se úspěšně a sebevědomě účastnil hudebních soutěží. Dále jsem snil svůj sen. Po absolutoriu jsem pochopil, jakou magickou moc ochranná křídla gymnázia měla.

Naštěstí jsem však byl na střet s realitou – i díky všeobecnému vzdělání – připraven. Sláva hudebnímu gymnáziu!¹²

Mezi bývalé studenty Hudební školy ve Voršilské ulici patří samotný Jiří Bělohlávek, jehož jistě nemusím blíže představovat. Dovolím si pouze jeho vzpomínky na studia na Hudební škole citovat.

„Do Hudební školy ve Voršilské ulici jsem byl přijat na jaře roku 1960 na popud pana prof. K. P. Sádla, u něhož jsem navštěvoval soukromé hodiny hry na violoncello. Protože jsem se chtěl hlásit na Konzervatoř, bylo zapotřebí, abych měl průpravu i v teoretických předmětech a tu jsem měl získat právě ve Voršilské. Ovšem jakmile jsem se stal žákem „Voršilky“, začal jsem navštěvovat školní orchestr, a to mne úplně uchvátilo. Stal jsem se součástí toho úžasného mnohohlasého hudebního dění a směl jsem svým skromným způsobem přispívat k tomu zázraku vytváření... to je moje nejsilnější vzpomínka na tuto školu.¹³

---

¹² Citace z elektronické korespondence s Tomášem Jamníkem ze dne 22.4.2019

¹³ BUBLOVÁ, Eva a kolektiv. *60. výročí Hudební školy hl. m. Prahy*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy, 2011, s. 8

5. GMHS z pohledu absolventa – vlastní krátké zamyšlení nad oběma institucemi

Když jsem ještě jako žákyně ZUŠ Ilji Hurníka začala docházet na konzultace do Hudební školy hl. m. Prahy k panu profesoru Tůmovi, měla jsem vždy pocit, jako kdyby na mě hned za dveřmi dýchla jakási slavnostní atmosféra. Myslím si, že na malé děti budova na Komenského náměstí se svými širokými chodbami s klenutými stropy a všudypřítomnou hudbou, linoucí se ze všech tříd kdykoli člověk do školy vstoupí, působí obzvlášť velkolepě.

Mnoho žáčků hudební školy už se vidí jako studenti gymnázia a nemohou se dočkat toho okamžiku, kdy konečně vstoupí na půdu školy jako velcí gymnazisté. Cítila jsem se podobně. Tohle spojení hudební školy a gymnázia a jejich studentů v jedné budově je opravdu jedinečné. Žáci a studenti vystupují na společných koncertech, sdílejí stejné třídy a profesory hlavních oborů. Pro ambicióznější žáky Hudební školy je takovýto kontakt se staršími a trochu zkušenějšími kolegy skvělou motivací. Je to jedna z věcí, která se mi na škole tak líbí.

První rok na gymnáziu pro mě byl zlomový okamžik. Najednou jsem se stala součástí skupiny osmnácti dětí, které bavilo totéž, co mě. Nemohu to srovnávat s prvním ročníkem na konzervatoři, na kterou jsem nikdy nechodila, ale myslím si, že to čerství konzervatoristé cítí podobně. Škola se již od počátku stará, aby si děti rychle zvykly na nový režim a kolektiv. Škola v prvních týdnech školního roku pro obě primy a jejich třídní profesory organizuje vícedenní seznamovací soustředění, kde se studenti poznávají při hrách a sportovních aktivitách v přírodě. Myslím, že není absolventa GMHS, který by na „seznamovací soustředění v Mozolově“ zapomněl.

Oproti jiným gymnáziím je GMHS relativně malá škola. V jednotlivých ročnících bývá pouze kolem třiceti studentů. Navíc jsou vztahy mezi studenty napříč ročníky provázány v rámci hlavních oborů. Díky společným koncertům, soustředěním, soutěžím, zahraničním zájezdům a lyžařským a vodáckým výcvikům mají studenti celkem dobrý přehled o svých spolužácích a navzájem se velmi dobře znají. Tyto bližší vztahy mezi studenty přetrvávají i po maturitě. Díky tomu už od prvního ročníku na půdě Akademie múzických umění potkávám řadu známých tváří, se kterými jsem na gymnáziu neměla jediný společný předmět.

Rozhodně nejsem jediná studentka, pro kterou se GMHS za ta léta stalo srdcovou záležitostí. Zním mnoho absolventů, kteří se na školu rádi vracejí nebo na ni přinejmenším rádi vzpomínají. Dodnes si živě pamatuji náladu na chodbách v době přestávky. Vzpomínám na malé skupinky studentů diskutující u skříněk, na několik odvážlivců, kteří nesehnali třídu ke cvičení, ale rozhodli se využít každou volnou minutu a cvičit na chodbě. Pamatuji si pilné studenty navzájem se zkoušející z látky na následující hodinu, zatímco pár energických jedinců hraje stolní tenis. Do toho je alespoň ze třetiny tříd slyšet klavír, ať už jsou to různorodé improvizace žáků hrané jen tak pro zábavu, nebo etudy či stupnice. Hudební i gymnaziální studium se neustále prolíná ve všech studentských aktivitách. Neexistuje žádná hranice mezi hudební a všeobecnou částí výuky. Studenti mezi hudebními a všeobecnými předměty proplovají zcela automaticky a přirozeně. Se stejnou samozřejmostí spolu komunikují profesori. Všichni se navzájem respektují a snaží se vyjít si vstříc. Ve dnech důležitých koncertů stačí třídnímu učiteli omluvenka od profesora hlavního oboru, aby se student mohl soustředit před výkonem. Naopak před čtvrtletní písemnou prací z matematiky většina pedagogů hlavních oborů pochopí, že student neměl o víkendu na cvičení tolik času. U všech pedagogů je mi tento přístup nesmírně sympatický a dodnes ho obdivuji, obzvláště proto, že teď vše vidím i z druhé strany, z pohledu zaměstnance. Ostatně jinak by to ani fungovat nemohlo. Dobrá nálada nepanuje jen ve třídách, ale i na pedagogických radách a ve sborovně.

Samozřejmě že studium má i svá negativa. Někdy je rozvrh opravdu náročný a studenti mohou mít pocit, že se nestíhají věnovat tomu, čemu by opravdu chtěli. Ale gymnaziální studium dává žákům ohromné možnosti do budoucna a já jsem vděčná za vše, čemu jsem se na Gymnáziu naučila. Do toho počítám i schopnost si dobře zorganizovat čas.

Je pravda, že studenti Gymnázia někdy stráví ve škole skutečně úplně celý den, ale únavu na sobě většinou nadávají znát. Jistěže si studenti na školu občas i postěžují. Když ale přijde den slavnostního předávání maturitního vysvědčení na školním nádvoří, navíc za přítomnosti všech ostatních studentů a pedagogů, málokoho nezamrzí, že školu už vážně opouští. A dokud to bude takhle, o budoucnost GMHS se nebojím.

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se snažila představit jedinečnou instituci v českém hudebním školství, kterou je Gymnázium a Hudební škola hlavního města Prahy. Práce se pokouší o komplexní zmapování jak zajímavé historie obou škol od jejich vzniku až po spojení v jednu instituci, tak o přiblížení jejich fungování z praktického hlediska a z pohledu absolventa. Cílem práce bylo vystihnout specifika spojená se školou a studiem na ní, ačkoli nešlo o srovnání s jinými institucemi. Práce je doplněna o citace významných osobností souvisejících s historií školy, o krátké medailonky jejich úspěšných absolventů a o vlastní pohled autorky, coby absolventky, na obě školy. Práce podává stručné informace o vedení školy, o školních koncertech, o souborech působících na škole a soutěžích, které škola organizuje. Tyto informace by měly vést k rozšíření celkového povědomí o dané instituci. Kapitola zabývající se studiem na Gymnáziu je doplněna o podkapitulu o vybavení budovy na Komenského náměstí, která popisuje zázemí školy a tím i přibližuje samotné studentské prostředí. K tomuto účelu slouží i některé přiložené fotografie.

Kromě uvedených zdrojů a pramenů jsem čerpala převážně ze svých zkušeností a vzpomínek. Snažila jsem se objektivně nastínit chod celé instituce a ukázat tak budoucím čtenářům, v čem tkví její jedinečnost. Přestože se většinou jedná o objektivní popis, v některých kapitolách jsem se nebránila ani přidat vlastní postřehy. Snažila jsem se na danou problematiku dívat z pohledu studenta, absolventa i zaměstnance.

Téma Gymnázia a Hudební školy hl. m. Prahy mi připadá velmi nosné. Kromě obecného přehledu historie a fungování školy, kterým jsem se zabývala já, jde na instituci pohlížet i z ekonomického hlediska či se zabývat srovnáním GMHS s jinými hudebními školami, gymnázii a konzervatořemi. Jistě by byl zajímavý i výzkum na téma uplatnění absolventů GMHS v profesním životě. Také mnoho osobností působících na škole ať už v současné době či v minulosti, by si zasloužilo samostatné práce.

Doufám, že tato práce pomůže čtenářům přiblížit školu, která i za svou relativně krátkou existenci dosáhla významného postavení v českém hudebním školství.

6. Seznam použité literatury a pramenů

6.1. Literární zdroje

- VYCHYTIL, Jan. *Hudební škola hlavního města Prahy. 50 let od založení školy*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy, 2001.
- Kolektiv autorů. *Gymnázium Jana Nerudy, hudební třídy. Hudební škola hl. m. Prahy. Výroční publikace 1996-2006*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy a hudební třídy GJN za podpory Hudební společnosti Zdeny Janžurové, 2006.
- Kolektiv autorů. *Hudební škola hl. Prahy. Gymnázium Jana Nerudy, hudební třídy. Ročenka 2008-2009*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy a hudební třídy GJN za podpory hudební společnosti Zdeny Janžurové, 2009.
- BUBLOVÁ, Eva a kolektiv. *60. výročí Hudební školy hl. m. Prahy*. Praha: Hudební škola hl. m. Prahy, 2011.
- Kolektiv autorů. *Gymnázium a hudební škola hlavního města Prahy. Výroční publikace 1994-2014*. Praha: Gymnázium a hudební škola hl. m. Prahy, 2014.
- SCHICHOVÁ, Lenka. *Gymnázium a Hudební škola hlavního města Prahy – úspěšný pokus o přetvoření konceptu konzervatoře?* Diplomová práce, Ostrava. Ostravská univerzita v Ostravě, Fakulta umění, Katedra dechových nástrojů, 2016.
- PTÁČKOVÁ, Veronika. *Zdena Janžurová a její podněty pro vyučování klavírní hry*. Diplomová práce, Praha. Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta, 2008.

6.2. Internetové zdroje

- *Gymnázium a Hudební škola hl. m. Prahy, 2015* [online]. [cit. 8. 3. 2019] Dostupný z: <http://www.gmhs.cz>
- *Jihočeské klavírní kurzy, 2019* [online]. [cit. 15. 3. 2019] Dostupný z: <http://klavirni-kurzy.cz/historie/>
- *Violoncellová soutěž Jana Vychytila, 2019* [online]. [cit. 23. 3. 2019] Dostupný z: <https://www.cellocompetition.com>
- *Písňová soutěž Bohuslava Martinů, 2019* [online]. [cit. 23. 3. 2019] Dostupný z: <http://www.pisnovasoutezbm.cz>
- *Kytarová soutěž PRAGuitarra Clássica, 2019* [online]. [cit. 23. 3. 2019] Dostupný z: <http://www.koncertniagentura.cz/cz/nase-projekty/praguitarra/154-kytarova-soutez-praguitarra-classica-2019>

- *Mezinárodní houslová soutěž PhDr. Josefa Micky, 2019* [online]. [cit. 23. 3. 2019] Dostupný z: <http://www.koncertniagentura.cz/cz/nase-projekty/houslova-soutez-josefa-micky/150-houslova-soutez-phdr-josefa-micky-2019>
- *Sborové studio Zvoneček* [online]. [cit. 8. 3. 2019] Dostupný z: <http://www.zvonecek.cz/pages/prehrub.asp?cd=2&typ=r>
- *Eva Bublová – varhany, cembalo, životopis* [online]. [cit. 18. 4. 2019] Dostupný z: <http://www.bublova.cz/cz/zivotopis.php>
- *Miroslav Sekera, životopis* [online]. [cit. 18. 4. 2019] Dostupný z: <https://www.sekeramiroslav.cz/index.php/cs/zivotopis>
- *Jan Bartoš pianist* [online]. [cit. 18. 4. 2019] Dostupný z: <http://www.janbartospianist.com>
- *Tomáš Jamník violoncello, životopis* [online]. [cit. 18. 4. 2019] Dostupný z: <http://www.tomasjamnik.cz/biography.php>
- *Česká filharmonie, Václav Petr, 2019* [online]. [cit. 18. 4. 2019] Dostupný z: <https://www.ceskafilharmonie.cz/o-nas/orchestr/clenove-orchestru/violoncella/vaclav-petr/>
- NĚMEC, V.: *Hudební škola pod záštitou Komenského, 22. 2. 2011* [online]. [cit. 11. 4. 2019] Dostupný z: <https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/hudebni-skola-pod-zastitou-komenskeho.html>
- KALOUS, Jan.: *Komenského náměstí krok od proměny, 18. 5. 2017* [online]. [cit. 17. 4. 2019] Dostupný z: <http://zizkovskelisty.cz/uvodni-strana/komenskeho-namesti-krok-od-promeny>

6.3. Prameny

- Rozhovor s Mgr. Petrem Mašlaněm, zástupcem ředitele GMHS, ze dne 16.4.2019
- Rozhovor s Jarmilou Sedmíkovou, vedoucí klavírního oddělení GMHS, ze dne 17.4.2019
- Elektronická korespondence s Tomášem Jamníkem ze dne 22.4.2019

7. Přílohy

Příloha č. 1 - Historický obrázek budovy na Komenského náměstí

Příloha č. 2 - Vchod do budovy před rekonstrukcí

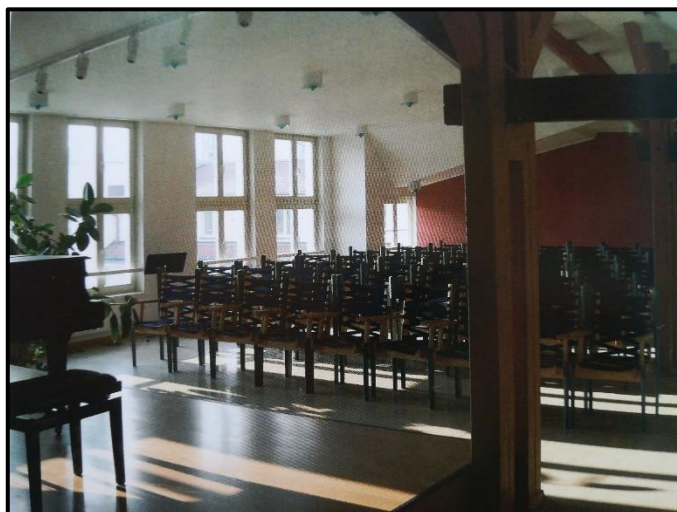
Příloha č. 3 – Budova školy

Příloha č. 4 – Koncertní sál GMHS

Příloha č. 5 – Komorní sál GMHS

Příloha č. 6 – Školní nádvoří

Příloha č. 7 - Předávání maturitních vysvědčení ředitelem školy, 2015

Příloha č. 8 - Leták s informacemi o přijímacích zkouškách do Hudební školy hl. m. Prahy 2019

Gymnázium a Hudební škola
hlavního města Prahy,
základní umělecká škola

Hledáme nové muzikanty a zpěváčky
na školní rok 2019-2020
do **HUDEBNÍ ŠKOLY**

Přijímací zkoušky se konají
v pondělí **27. května 2019**
od 14 do 17 hodin
v budově školy - Komenského nám. 9/400, Praha 3

klavír - učebna 2.05
smyčcové nástroje - učebna 2.01
kytara - učebna 2.26
dechové nástroje - učebna 2.24
zpěv - učebna 2.02
sborový zpěv - učebna 1.21
přípravná hudební výchova
a pohybová výchova (předškolní)-
a PHV 1, PHV 2 (školní) - učebna 1.19

blíže informace poskytnou rodičům zástupce ředitele školy
prof. Anna Fišarová t.dv. 2.08b, tel.: 221 434 707

www.gmhs.cz www.zvonecek.cz

Příloha č. 9 – Roční přehled školních akcí a koncertů 2018/2019, září–leden

Gymnázium a Hudební škola hl. m. Prahy				
září 2018	říjen 2018	listopad 2018	prosinec 2018	leden 2019
	středa 10. 10. v 19 h KONCERT Sál Martinů mix	středa 7. 11. v 19:30 h KONCERT vítězů 16. ročníku Píšňové soutěže Bohuslava Martinů Sál Martinů	neděle 2. 12. v 16 h ADVENTNÍ KONCERT dechové oddělení Kostel náměstí Jiřího z Poděbrad	čtvrtek - neděle 17. 1. - 20. 1. XIII. ročník VIOLONCELLOVÁ SOUTĚŽ JANA VYCHÝTILA
	sobota 13. 10. v 18 h KONCERT Z hvězdiček rostou hvězdy BigBand PLUS TNK Praha 6	sobota 10. 11. v 10 h KONCERT vítězů 7. ročníku Mladí pianisté hrají na klavír Steinway Konzervatoř Praha	středa 12. 12. ABONENTNÍ KONCERT KPH v SUŠICI Symfonický orchestr GMHS LUX IUVENES PRAGA	neděle 20. 1. v 19 h KONCERT vítězů 13. ročníku Violoncellové soutěže Jana Vychýtila Sál Martinů
sobota 15. 9. v 16 h KONCERT Památník A. Dvořáka ZLONICE	pátek - neděle 19. 10. - 21. 10. Píšňová soutěž B. Martinů XVI. ročník PÍŠŇOVÁ SOUTĚŽ BOHUSLAVA MARTINŮ	sobota 17. 11. státní svátek Den boje za svobodu a demokracii	čtvrtek 13. 12. PLES Národní dům na Vinohradech	středa 23. 1. v 19 h KONCERT Sál Martinů pěvecké oddělení
	neděle 21. 10. v 17 h Sukův hudební Stříbrín KONCERT Mladé talenty Josefu Sukovi STŘÍŘÍN	čtvrtek - sobota 22. 11. - 24. 11. Komerční koncert PRAHA-LINZ Klementinum www.eumps.eu		čtvrtek 24. 1. v 17 h 2. DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
	sobota 27. 10. neděle 28. 10. KONCERT ke 100. výročí vzniku republiky Symfonický orchestr GMHS KÖTZING+SUŠICE	pátek - neděle 23. 11. - 25. 11. SOUTĚŽNÍ PŘEHLEDKA KONZERVATORIÍ A HUD. GYM. ČR ve hře na dechové nástroje	čtvrtek 20. 12. v 19 h VÁNOČNÍ KONCERT Spalíček Piccoli Archi di Praga Giovani Archi di Praga Sál Martinů	
středa 26. 9. v 19 h STABAT MATER KONCERT LUX IUVENES PRAGA smyčkový kvartet orchestru GMHS BIB Vinohradská 69 PRAHA 3	neděle 28. 10. státní svátek Den vzniku samostatného Československého státu	pondělí 26. 11. v 19:30 KONCERT 100. výročí vzniku republiky Symfonický orchestr GMHS a solisté BETLÉMSKÁ KAPLE	sobota - pátek 22. 12. - 4. 1. 2019 vánoční svátky a ředitelské volno	
pátek 28. 9. státní svátek Den české státnosti	pondělí - úterý 29. 10. - 30. 10. prázdniny	čtvrtek 29. 11. v 17 h 1. DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ		
	středa 31. 10. v 13 h KONCERT Rezidence Primátora LUX IUVENES PRAGA smyčkový kvartet orchestru GMHS			

Příloha č. 10 – Roční přehled školních akcí a koncertů 2018/2019, únor–červen

2018 - 2019		www.gmhs.cz		
únor 2019	březen 2019	duben 2019	květen 2019	červen 2019
pátek 1. 2. pololetní prázdniny		čtvrtek - neděle 4. 4. - 7. 4. X. ročník PRAGuitarra Clássica	středa 1. 5. Svátek práce	
pondělí - pátek 11. 2. - 15. 2. jarní prázdniny			neděle 5. 5. v 17 h Sukův hudební Stírín KONCERT Mladé talenty Josefu Sukovi STÍRÍN	středa 5. 6. v 19 h KONCERT Sál Martinů smyčcové oddělení
	středa 13. 3. v 19 h KONCERT GMHS + HAMU LUX IUVENES PRAGA smíšený kromborecký dětský pěvecký sbor HAMU Sál Martinů		středa 8. 5. státní svátek Den vítězství	
		středa 10. 4. v 19:30 h EUMPS Rudolfinum ORCHESTRÁLNÍ KONCERT PRAHA-LINZ www.eumps.eu	středa 15. 5. v 10 h Matiné KONCERT vítězů minulých ročníků Mladí pianisté FESTIVAL ZDENY JANŽUROVÉ	středa 12. 6. v 19:30 Mladé talenty Josefu Sukovi nejlepší sólisté GMHS FOK Obecní dům
středa 20. 2. v 19 h KONCERT PRAŽSKÁ HUDEBNÍ FÚZE SPOLUPRÁCE HAMU, KONZERVATOR PRAHA, GMHS, ZŠ STODŮLKY Sál Martinů	pátek - sobota 22. 3. - 24. 3. VII. ročník HOUSLOVÁ SOUTĚŽ PhDr. Josefa Micky	pátek 12. 4. Brucknerhaus -Linz ORCHESTRÁLNÍ KONCERT LINZ-PRAHA	pátek 17. 5. VIII. ročník MLADÍ PIANISTÉ HRAJÍ NA KLAVÍR STEINWAY FESTIVAL ZDENY JANŽUROVÉ	
		pátek - neděle 12. 4. - 14. 4. VII. ročník PRAH-A-HARP FESTIVAL	středa 22. 5. v 19 h KONCERT Sál Martinů dechové oddělení	
	středa 27. 3. v 19 h KONCERT Sál Martinů klavírní oddělení	čtvrtek - pondělí 18. 4. - 22. 4. velikonoční prázdniny	pátek 24. 5. v 9 h KLAVÍRNÍ SEMINÁŘ Prof. I. Klášský FESTIVAL ZDENY JANŽUROVÉ	
			pondělí 27. 5. v 16:30 h GALAKONCERT KOMORNÍ HRY FESTIVAL ZDENY JANŽUROVÉ	